

[Bækgaard.]

dengang kan vi nu støtte det foreslåede, idet udviklingen inden for brødkornsdyrkingen i det sidste år har styrket os i vort synspunkt. For som både landbrugsministeren og forslagsstillerne ganske rigtigt har gjort opmærksom på, er brødkornsarealerne skåret betydeligt ned, sådan at der ad åre kan blive tale om mangel på brødkorn.

Jeg vil også understrege, at såfremt der ingen brødkornsordning er, har de økonomisk svagt stillede avlere — og dem kan jeg forsikre for der er mange af — ingen mulighed for at opnå en nogenlunde pris umiddelbart efter høst, fordi udbuddet bliver stort bl. a. på grund af høstpantebreve og belåning. Nu har vi godt nok et lovforslag om belåning af salgsafgrøder til behandling her i tinget, og efter hvad jeg kan dømme, burde de to lovforslag sammenpasses, så landmændene fik mulighed for en jævn belåning over et længere tidsrum. Selv om landbrugsministeren ret stærkt afviste det her foreliggende lovforslag, henstiller jeg til ministeren alligevel at gå ind i en saglig og grundig drøftelse af de to lovforslag i sammenhæng.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Chr. Christensen): Ja, vi må jo indrømme, at ud over støtten fra de uafhængige var det ikke megen støtte, forslagsstillerne fik til det foreliggende forslag.

Hr. Chr. Rasmussen mente, at det kun var et fåtal af landmænd, der ville få gavn af vort forslag, hvis det blev vedtaget. Det ligger vel sådan, at hvis der ikke kan afsættes brødkorn til en fastlagt pris, vil der umiddelbart efter høst fremkomme et stort udbud af foderkorn, og resultatet deraf vil blive, at prisen på foderkornet vil gå langt ned under den foreslåede basispris. På den måde vil det både direkte og indirekte få følger for masser af landmænd, hvis vi lader brødkornsordningen løbe ud med indeværende høstår.

Hr. Chr. Rasmussen mener, at den brødkornsordning, vi har haft, giver alt for store arealer tilsæt med brødkorn; men tællingerne viser jo netop — det er blevet nævnt en tre gange her fra talerstolen under denne sags behandling — at det areal, der tilsås med brødkorn, bliver mindre og mindre. Vi har fra venstres side mange, mange gange

gennem årene, lige fra vi begyndte med de forskellige kornordninger, peget på, at det måtte være rimeligt, at brødkornsprisen og en basispris på foderkorn så nogenlunde harmonerer med hinanden, for at vi ikke skal risikere at få alt for store arealer med brødkorn, som staten får tab på. Vi er på den rigtige vej: hvis der bliver rug nok af dansk oprindelse til vort forbrug for det kommende år, bliver der i alt fald ikke mere — man regner med, at der vil blive i underkanten — og for hvedens vedkommende vil der som nævnt blive 100.000 tons for meget, hvis vi får en normal høst. Det er også tænkeligt, at det nogenlunde kommer til at passe med det forbrug, vi har; så bliver statens udgift på denne ordning jo meget, meget minimal, og skulle der blive de 100.000 t for meget, vil ordningen antagelig komme til at koste staten mellem 8 og 10 mill. kr.

Adskillige ordførere har været inde på at henvise til den låneordning for salgsafgrøder, der nu er fremsat lovforslag om, og de har understreget — det gjorde jo i hvert fald hr. Svend Haugaard — at netop denne låneordning vil være tilstrækkelig til at sikre landmændenes likviditet. Vi ved i hvert fald, at den kan under ingen omstændigheder sikre likviditeten for dem, der har høstpantebreve; de kan ikke komme ind under ordningen, og den kan heller ikke komme til at gavne andre ret meget. Hvis den skal gavne andre, er det i hvert fald en forudsætning, at der kan optages lån i banker og sparekasser, og det ved vi ingenting om endnu; det kommer an på, hvad banker og sparekasser har af midler at stille til rådighed. Vi ved i hvert fald, at det bliver til en meget høj rente, og det er, som nævnt adskillige gange, jo ikke det, den enkelte landmand har brug for.

Hr. Svend Haugaard var også inde på spørgsmålet om sæsonudsving. Men de vil jo netop komme, hvis ikke vi får en ordning for vort brødkorn; så vil der ske det umiddelbart efter høst, at kornet vil vælte frem, og så bliver det til langt under basisprisen, det kan afsættes. Man kan sagtens henvise til, hvor tåbeligt det vil være for en landmand at sælge sit korn, hvis han senere skal købe korn igen til opfodring i besætningen, men der er desværre mange landmænd, der er nødt til at sælge deres